

ламких, немов полин, дорослих, ніби дощ...

Іван Андрусяк

ламких, немов полин, дорослих, ніби дощ,
ти просто вибирав у приписі нічному,
щоб, кришталевий крик зібгавши на соломі,
означити хрустке як істина: здалось.

означив... а вода тулилась до води
і гудила не тих, кого шукали тричі.
на білому лиці ховалося обличчя –
подалі від біди, подалі від біди